

Truc informatiu

PARRÒQUIA DE SANT IGNASI DE LOIOLA—LLEIDA

FEBRER 2010

Index

DEIXAR-SE ESTIMAR EN QUARESMA, I MÉS.....	1
CRISI SOCIAL I ESPIRITUALITAT	2
JOAN MANUEL SERRAT A LLEIDA, AMB EL SALVADOR	3
CATEQUESI D'INFANTS.....	4
PETIT RELAT D'UNA EXPERIÈNCIA COMPARTIDA.....	4
PONÈNCIA SOBRE EL SALVADOR	5
SEGUIM CAMINANT.....	6

Edita:

Parròquia de Sant Ignasi de
Loiola de Lleida
Plaça d'Espanya 4
25002 Lleida

Tfon 973 271099

E-mail: stignasilleida@terra.es

Parròquia
Sant Ignasi
de Loiola
Lleida

DEIXAR-SE ESTIMAR EN QUARESMA, I MÉS...

Déu ens estima incessantment, és un amor que no s'atura mai, no hi ha res que el condicioni. No sabem com imaginar això, estem massa acostumats a comprar i vendre, a que tot té el seu preu, a que res de meravellós s'aconsegueix si no és pagant alguna cosa. Déu no funciona amb aquestes categories, ens ho dona tot i sempre.

Però aquest amor incondicional, il·limitat i gratuït no ens pot arribar si el nostre estil de viure, sentir i actuar no li dóna entrada, i això és precisament el que revisem en temps de quaresma. Cal aprendre a reaccionar, a obrir-li portes, perquè Ell mai no s'imposa, de la mateixa manera que mai no es pot forçar una veritable amistat. En tot cas, hem de recordar que no importa el que hagi passat o el que hàgim fet. Ell no vol oferir-nos una altra cosa que no sigui la seva estimació i el seu perdó.

Però sovint no ens posicionem bé. Ens fem propòsits de canvi sense confiar en la seva abraçada o mantenim els nostres sentiments de culpa com una forma càstig, o tenim por a fracassar en l'esforç de millorar. El camí del reconeixement de les pròpies veritats i redempció no es va fent des de la desconfiança, l'autocàstig o el voluntarisme. Té a veure en saber-nos estimats, compresos i acceptats. Jesucrist ens porta la gran

notícia: que Déu, el nostre Pare, és i actua així amb nosaltres. És així sempre. No passa mai de llarg de nosaltres i del que ens fa patir. Quan comprenem i ens adonem d'això a fons, comencem a sentir-nos estimats per Ell. I és el seu amor el que ens va transformant, el que ens va capacitant per a la conversió del cor.

Tornem-ho a dir: en primer lloc, en les nostres quaresmes i més, hauríem d'aprendre a entomar el repte de deixar-nos estimar pel nostre Pare Déu, de manera que ens pugui arribar la seva esplèndida força d'amor redemptor. Només després d'això anirem posant l'esforç i les decisions que pertoquin. Segur que, a poc a poc, començarem a tastar el propi creixement. I, val a dir que no és només cosa de cadascú. Hi ha molts altres que necessiten i esperen els nostres canvis, esperen i necessiten alguna cosa de l'amor que haurem rebut del Senyor. Tant de bo tots els germans i germanes de la comunitat cristiana parroquial de Sant Ignasi ens "arrisquem" per a deixar-nos agafar per l'amor que Jesucrist va anunciar a través de la seva vida, la seva mort i la seva resurrecció. Si ho fem celebrarem la pròxima Pasqua de la Vida plens de joia en el cor.

Joan Suñol

Ens trobareu a: <http://www.stignasi-lleida.org>

CRISI SOCIAL I ESPIRITUALITAT

Els dies 22 i 23 de gener va tenir lloc a la nostra Parròquia el segon curset del tema central de **"CRISI SOCIAL I ESPIRITUALITAT"**, amb una documentada i excel·lent ponència del jesuïta Jesús Renau. El nombre d'assistents al curset no va ser gaire nombrós, però hi ha haver ben aviat una gran sintonia amb el tema i el ponent, que va omplir totes les nostres expectatives. Heus aquí un resum de la ponència del segon curset, estructurada segons les distintes èpoques de la història:

ESPIRITUALITAT I

TRANSFORMACIÓ SOCIAL

Nosaltres experimentem l'espiritualitat de diferents formes, vers la Creació, vers altres persones, vers la música... i gaudim a la vegada de tenir experiències profundes. Pels creients aquesta espiritualitat té relació amb Déu, i com a persones i creients estem cridats cap a una transformació social, ja que la nostra societat està formada moltes vegades per estructures injustes, que cal corregir. D'això es desprèn que l'espiritualitat i la transformació social van relacionades de tal manera que soles no deixarien de ser un tipus de teràpia orfe de valors. La transformació social és part integrant de la nostra fe.

En el Nou Testament ja trobem la bona nova de Déu, comunicada per Jesucrist, on ens manifesta el Déu i Pare Amorós i ens l'identifica entre altres, amb vehemència, amb la paràbola de Fill Pròdig. Allí se'ns presenta com el pare amorós que

perdona sense fer retrets. Aquest amor és la mateixa essència de Déu. A partir del Nou Testament, les relacions amb Déu no són només relacions amb ell, sinó també amb els germans, sobretot amb els més necessitats, que fa trobar-nos davant d'un fet teològic i no només social.

En la Pasqua, la Resurrecció de Crist per Déu té una profunda dimensió social, a la qual dona raó en tota la seva actuació a la terra i és l'afirmació del seu projecte. D'aquí que, la primera comunitat cristiana comencés a viure amb la comunicació de béns que neix de l'amor

ENSENYAMENT SOCIAL DE L'ESGLÉSIA EN ELS TEMPS MODERNS

Segons el concili Vaticà II, el protagonisme ve del poble i és molt més profund del que realment ens diu l'Església. A finals del segle XVII, abans de la Revolució Francesa, es produeix la revolució industrial que arriba a la plenitud entre els anys 1830-1840, amb la creació de

grans indústries i es produeix una forta immigració del pobles cap a les ciutats industrials que tenen més vida. En aquesta situació no hi ha cap llei social i tot es basa en la improvisació, treballant dones i nens, dins un ambient de força misèria, amb l'enriquiment d'uns quants. Estem a l'Estat liberal, que garanteix l'ordre públic, produeix la caiguda de les monarquies absolutes i una absència de lleis socials, on amos i treballadors són lliures de pactar la remuneració del treball, sense cap tipus d'assegurança. Aquí es produeixen els grans moviments migratoris a Europa.

Fins aquí l'Església es limitava a la caritat, sense denúncia de les estructures. En aquest context, s'esdevé el naixement de moltes congregacions religioses, sobretot femenines. Així mateix, quan encara no es produeix la transformació de la societat, neixen les Conferències de San Vicenç de Paül, que al 1853 ja

comptava amb dos mil associats.

Al mateix temps sorgeixen els moviments filosòfics de Marx, Engels, de gran influència a Europa, i l'Església s'adona que amb la caritat no n'hi ha prou, i que un cal un canvi d'estructures a la societat, començant per la remuneració del treball, ja que en lloc d'un sou del treball realitzat, el que cal és un sou familiar, i que segons F. Buhez, no hi ha d'haver oposició entre treball i capital, ni lluita de classes, sinó diàleg i coordinació.

Dins aquesta compulsiva situació apareix, al 1891, l'encíclica del Sant Pare Lleó XIII, "**RERUM NOVARUM**" (De les coses Noves), en què denuncia la miserable

situació del món obrer, critica el socialisme radical, dóna suport al dret a la propietat, situa l'Església en el problema social, anima les associacions obreres i es fa ressò dels deures de l'Estat. Aquesta encíclica obre un gran debat, molt polaritzat, segons la varietat de tendències i la seva publicació esdevé una gran revolució a la societat i comencen a canviar algunes estructures.

Veient que també es pot viure l'espiritualitat en el treball i no només als monestirs -tal i com féu Jesús- al 1919 Josep CARDIJA funda la JOC (Joventut Obrera Catòlica), de gran ressò mundial, que té com a lema fonamental: **el Veure, el**

Jutjar i l'Actuar. Més tard, en el 1924, crea l'Acció Catòlica i sorgeixen els sacerdots obrers, per començar l'Evangelització des de dins, a través del treball. La darrera conseqüència de tots aquests moviments, i tal volta com a cloenda d'aquesta exposició, podríem citar el naixement de la **TEOLOGIA DE L'ALLIBERAMENT**, per la decidida actuació del sacerdot dominic peruà Gustavo Gutiérrez. La Teologia de l'Alliberament dóna una nova concepció de la Teologia, revelant-se no només contra el pecat personal, sinó contra el pecat estructural, que és el causant de totes les injustícies socials.

Equip d'EIDES

JOAN MANUEL SERRAT A LLEIDA, AMB EL SALVADOR

Al Tercer Món tenim activitat. Aquesta és la nota d'agraïment per la visita del Serrat a Lleida en commemoració del 30è aniversari de l'assassinat de Mn Romero i el 20è dels màrtirs de la UCA (El Salvador).

El passat diumenge dia 7 de Febrer va tenir lloc a la Sala d'actes del Pavelló del Col·legi dels Germans Maristes de Lleida en commemoració del 30è aniversari dels assassinats de Mn Romero i el 20è dels jesuïtes a El Salvador, la presentació d'un audiovisual que reflectia la crua realitat dels fets ocorreguts en aquelles dades, i la entusiasta participació del nostre cantautor Joan Manuel Serrat.

Com tots sabem, en Serrat té una vinculació i una sensibilitat especials amb El Salvador i concretament amb el P Rafa de Sivatte, que s'ha fet molt proper en aquella reali-

tat i per això després d'uns petits parlaments, ens va oferir unes peces del seu repertori, que ens van emocionar a tots els assistents que omplíem a vessar l'esmentada sala d'actes.

Des d'aquestes ratlles voldríem agrair la col·laboració dels Germans Maristes que ens van cedir la seva sala d'actes, al Col·legi d'Advo-

cats de Lleida, als membres lleidatans de Justícia i Pau, a l'impremta Miró i a tots vosaltres, que amb el vostre entusiasme i la vostra col·laboració va fer possible que la vetllada fos un èxit de participació i de solidaritat.

La recaptació va superar els 3.000 €. Moltes gràcies a tots.

Equip del Tercer Mon

CATEQUESI D'INFANTS

"El testimoni de vida cristiana, que els pares ofereixen en el si de la família, arriba als infants embolcallat en la tendresa i en el respecte matern i patern. Els fills perceben i viuen joiosament la proximitat de Déu i de Jesús que els pares manifesten, fins al punt que aquesta primera experiència cristiana deixa en ells, tot sovint, una empremta decisiva que perdura tota la vida. Per això, aquest despertar religiós infantil en l'ambient familiar té un caràcter *insubstituïble*.

...Aquesta iniciació esdevé encara més profunda si els pares comenten i ajuden a interioritzar la catequesi més sistemàtica que els seus fills, ja més grans, reben en la comunitat cristiana. Efectivament, "la catequesi familiar precedeix, acompanya i enriqueix qualsevol altra forma de catequesi". (Directori general per a la catequesi núm. 226).

"Els pares reben en el sagrament del Matrimoni la gràcia i la responsabilitat de l'educació cristiana dels seus fills, els transmeten els valors evangèlics i, alhora, en són testimonis. Aquesta acció educativa, humana i religiosa a la vegada, és un "veritable ministeri" per mitjà del qual es transmet i s'irradia l'Evangelí fins al punt que la mateixa vida de família es fa

itinerari i escola de vida cristiana. Fins i tot, a mesura que els fills van creixent, l'intercanvi és mutu i, "en un diàleg catequètic així, tots reben i tots donen".

Per això, cal que la comunitat cristiana es dediqui especialment als pares. Mitjançant contactes personals, trobades, cursets i fins i tot, mitjançant una catequesi d'adults dirigida als pares, ha d'ajudar-los a assumir la tasca, avui particularment delicada, d'educar els seus fills en la fe..." (Directori general per a la catequesi núm. 227).

Els catequistes de la parròquia considerem que aquests dos punts són molt importants i

per això des de sempre hem cuidat la formació dels pares donant la gran importància i responsabilitat que tenen. Aquest curs s'ha engegat un nou projecte en el qual el pare Joan té amb els pares dels infants de primer i segon curs 6 reunions durant el curs. En aquestes se'ls explica el mateix que els seus fills treballen a les sessions de catequesi. Els catequistes també tenim 3 xerrades amb els pares on els comentem com va el grup de catequesi, les activitats que s'han pogut realitzar des de l'última trobada i les que es faran.

Equip de catequistes
de primera comunió

PETIT RELAT D'UNA EXPERIÈNCIA COMPARTIDA

Ja fa un temps que un grup de persones de la parròquia ens reunim amb la inquietud d'anar descobrint en la vida de cada dia els signes de presència del Senyor. Compartim les nostres vivències i la pregària. Això fa difícil comunicar quina és la trajectòria del grup i explicar què fem i si això ens porta a algun resultat. Com que es tracta d'experiències vitals a la llum de la pregària, es fa difícil expressar en paraules entene-

dores què aporta el grup a la vida de cadascú de nosaltres, per això hem escrit un petit relat simbòlic que pretén comunicar i compartir aquesta experiència amb tota la comunitat.

Heus aquí que l'àngel del Senyor va anar visitant les germanes i germans de la comunitat amb aquest missatge: "trobaràs el Senyor en la teva vida quotidiana, Ell t'estima tal com ets. La seva aparença exterior no el defineix.

Si estimes i el busques Ell es deixarà trobar. Posarà el seu Esperit en el teu cor i donarà un nou sentit a la teva vida".

Alguns dels que havien rebut el missatge de l'àngel es van reunir amb la inquietud de descobrir què volien dir les paraules de l'àngel. Encara estaven units que se sentí com un terratrèmol que va fer trontollar tot l'edifici i van poder sentir que l'Esperit els impulsava a superar les dificultats per se-

PONÈNCIA SOBRE EL SALVADOR A CÀRREC DEL P. RAFA DE SIVATTE I SOPAR SOLIDARI

Un cop més, el dimarts dia 16 va haver-hi a la parròquia el sopar de comiat del pare Rafa Sivatte. I tal i com ens té acostumats, va explicar quina és la realitat que es viu al Salvador avui. És un país on la violència entre els joves de les "mares" s'ha radicalitzat (les estadístiques diuen que moren 13 joves diàriament). És cert que el nou govern està començant a treballar pel poble i aquest té esperança, però el país està tant malament que hi ha molta feina a fer. L'església encara no ha donat suport directe al govern -acció que encoratjaria el poble-. Com en altres països de la zona, el capital recau sobre uns pocs i aquests fan els negocis fora del país. Els joves miren Amèrica del nord com un paradís, però immigrar té molts riscos..., En fi un poble que diàriament es desperta amb por, però que té esperança.

També comentava que les persones que ell beca són joves que tenen la il·lusió de canviar el seu país i que realment n'hi ha que volen anar contra corrent i no els agrada la violència. I com que el futur el fan els joves, cal apostar per ells. Per això, un any més se li ha fet entrega de tots els diners recaptats en els diferents

actes que s'han anat organitzats durant l'any i que aproximadament ha superat els 12.000 €, a més de les donacions particulars que li han fet directament a ell.

Moltes gràcies a tots i totes, i als diferents grups que han fet possible les seves aportacions i sensibilitat.

Grup del Tercer Món

guir el camí que l'àngel els havia anunciat.

Els membres del grup preguen en la vida i vivien la seva quotidianitat. L'Esperit els acompanyava i els anava il·luminant. Compartien la seva fe amb la resta de la comunitat i es reunien per compartir les seves vivències, sempre hi era present un germà més gran per acompanyar el seu discerniment.

Són molts els signes que els anaven confirmant en el seu camí que no trobareu escrits aquí. Mai no van ser signes externament vistosos, però sí profundament amarats de l'Esperit del Senyor.

Fou així que la Mercè va descobrir la seva crida en els germans més pobres i desvalguts del continent africà. Entre dubtes, angoixes i fracassos, l'Esperit va fer girar la mirada cap a Goundi (el

Txad).

I vet ací que d'aquesta manera, el dotzè mes de l'any 2009, el Senyor va néixer de nou en un pobre hospital de Goundi. Allí hi va créixer i va conèixer què és el sofriment i l'abandó de tantes persones i el poc valor que tenen les noves vides que sembla que només arribin per posar més dificultats a la vida.

Molts dels que el conegueren van poder experimentar, a través dels signes quotidians que expressen l'afecte entre les persones, que el Senyor estima intimament i individualment a cadascú de manera única.

A casa, la comunitat seguia la seva activitat i les celebracions litúrgiques i festives. El grup es continuava reunint per seguir el seu camí de discerniment i creixement, ara, però, amb una unió

molt especial amb l'Esperit que anima la Mercè, a través de la qual el Senyor havia nascut de nou a Goundi.

En la vida de cada dia els membres del grup es donaven suport entre ells, a les seves famílies i a tots aquells amb qui vivien. Així anaven descobrint petits signes de la presència del Senyor en la vida.

Això només s'ha escrit per compartir una experiència real de vida. Som testimonis que és possible viure-la malgrat les dificultats i dolors que ens anem trobant i constitueix el nucli de l'aposta que ha fet el grup.

Qui hagi rebut l'anunci de l'àngel és lliure de seguir el seu missatge, però cal que sàpiga que si el segueix l'Esperit del Senyor no l'abandonarà.

Grup de creixement

SEGUIM CAMINANT...

El desembre de l'any passat fèiem la festa dels 15 anys i recordàvem la nostra història, presentàvem les activitats que fem ara, plantejàvem reptes de futur... Des d'Arrels / St. Ignasi caminem amb pas ferm: actualment tenim en funcionament 7 programes, els 4 d'acostament (Arrels - Centre obert, Treball de carrer, Botigueta, Reducció de Danys) i els 3 de tractament (Arrels - reinserció, Acompanyament i la Unitat Dependent). Dels reptes esmentats el desembre ja hem pogut ampliar l'equip educatiu d'acompanyament, la qual cosa ens permet arribar a més usuaris que necessiten suport per

a superar la seva addicció i recuperar-se a nivell personal, social i laboral; i també anem avançant en el nou projecte de servei d'aliments!

Seguim caminant en el marc del treball amb xarxa amb altres entitats, sobretot de cara a poder realitzar el vell somni que hi hagi una residència per les persones en situació de sense llar a Lleida, i també per crear un projecte d'inserció laboral real per les persones que més ho necessiten. A poc a poc i bona lletra, diuen... però el que ens és més important és aquesta certesa que entre tots anem fent una entitat que no es conforma amb les injustícies

que es respiren al nostre entorn, sinó que volem ser constructius i propositius per donar -hi resposta.

Voluntaris, col.laboradors, professionals... ens fem co-responsables per tal d'oferir el millor de nosaltres mateixos i acollir des del respecte més profund a aquells que més ho necessiten. Fa poc se'ns ha mort en Manuel al carrer, conegut dels nostres programes d'acostament... Acabem aquest breu escrit recordant-lo, fent-lo present. Que la seva memòria ens inspire en el nostre dia a dia.

ARRELS / ST. IGNASI

